

خه زانی عه شق

(شیخ شه ریف . نه ئمانیا ۲۰۰۱)

ئای له م حه زه پاییزیه ی من
چون حه زده کات ده ست له ملانی خه زان بییت و
به جووت هه ردوو سه رهه ئگرن
له باوه شی کوورده ی عه شقا له زستانی
ته روو تووشا خه ئوه ت بگرن
چ نه وینی
هینده هیوای به رزه فره
به گه لای زه رد باوه شینی برژانگی هیلاکی بکاو
له سومایا وینه ی خه زان توومار بکا !
تابتوانی هیچ چرکه یه ک له و ساتانه له بیر نه کا
به و نیگایه ئیم مه روانه
که ماندویتی له سیمایا به دی نه که ی
په نجه کانم چه ند له رزوک بن قه له م گرن
هینده ش ئازان
که توانن خه می غوربه ت له کۆل گرن
روولامه که
به هاریکی له تووی سرکه یی پایزدا
پشووت داوه
توو هکو من خوت ناناسی

چی به پووله ی عه شقی وه رین و خه زانه
له بۆسه دا بۆت وه ستاوه
ده سه یرکه چاوه کانت له چاوم نی
خۆت ببینه
له وولاتی ها فی بووندا
که ئینسانی تیا ده پرووکی
ته نها عه شقه له زه رده ی نابوونیدا
ده رده که وی وه کو بوکی
ئه م جار ه یان
ته نها منم
چاوی عه شقم باویشک نادا
ئیشک به دیار تارمایی شه وه وه و
خه و بینینیکتهم به ناگا
نه ک پیرسن کی خه زانی له چاوه دایه
پییان بلیت به پیوانه ی هه ئوه رینی گه لای دونیا
په لکه زیرینه ی ئه وینم
له به ر تیشکی خۆرنشین خه یائیکه
به هه زار ره نک سه ما نه کا و پرشنک نه دا